

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 października 2020 r.

DIH-2.709.54.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 144/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 29 lipca 2020 r., złożonego przez Pana Mirosława Olek prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Transportowo-Handlowa „MIREX-HURT” Mirosław Olek, ...w miejscowości Łobez (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji WPN.8361.45.2020 z 16 lipca 2020 r. wydanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązków o których mowa w art. 35 a pkt 9 lit. b ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.), tj. z uwagi na to, iż jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe tj. węgiel kamienny miał wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WPN/U-25/PS/20 z 6 marca 2020 r.

przeprowadzili kontrolę (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na kontroli jakości paliw stałych pod względem spełnienia wymagań jakościowych oraz wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 6 marca 2020 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego luzem. W ofercie handlowej Spółki znajdował się koks, brykiet, węgiel kamienny: kostka, orzech, groszek, ekogroszek, miał oraz węgiel brunatny kęsy i orzech. Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0196/20/8147 i próbkę kontrolną nr 3375/20/8147 węgla kamiennego miał z partii 22 ton do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 4/06/03/2020 wystawionego 6 marca 2020 r. przez Stronę. Ww. próbki zbadano na zgodność z wymaganiami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/98/8/2020 z 16 marca 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 6 marca 2020 r. węgiel kamienny miał, nr próbki 0196/20/8147 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 4/06/03/2020 z 6 marca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę przy uwzględnieniu odchyłeń określonych w § 2 Rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) - (zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”), z uwagi na parametry :

- zawartość popiołu, którego wynik wyniósł 6,03% przy wymaganiach jakościowych max. 3,30%,
- zawartość siarki całkowitej, której wynik wyniósł 0,28% przy wymaganiach jakościowych 0,21%,
- wartość opałowa, której wynik wyniósł 23,526 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych min. 26,023 MJ/kg,
- zawartość nadziarna, którego wynik wyniósł 7,4% przy wymaganiach jakościowych max. 5,0%,
- zawartość wilgoci całkowitej, której wynik wyniósł 17,5% przy wymaganiach jakościowych max. 14,1%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0196/20/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3375/20/8147 przeprowadzono z urzędu. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/98/8A/2020 z 19 marca 2020 r. potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę przy uwzględnieniu odchyłeń określonych w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych z uwagi na parametry:

- zawartość popiołu, którego wynik wyniósł 5,97% przy wymaganiach jakościowych max. 3,30%,
- zawartość siarki całkowitej, której wynik wyniósł 0,27% przy wymaganiach jakościowych 0,21%,
- wartość opałowa, której wynik wyniósł 23,551 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych min. 26,023 MJ/kg,
- zawartość nadziarna, którego wynik wyniósł 7,8% przy wymaganiach jakościowych max. 5,0%,
- zawartość wilgoci całkowitej, której wynik wyniósł 17,7% przy wymaganiach jakościowych max. 14,1%.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametry badanego paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanym w świadectwie jakości nr 4/06/03/2020 z 6 marca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Pismem z 27 marca 2020 r., Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego miał oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych tj. sprawozdanie z badań nr FM/98/8/2020 z 16 marca 2020 r. oraz sprawozdanie z badań nr FM/98/8A/2020 z 19 marca 2020 r. W odpowiedzi Przedsiębiorca pismem z 3 kwietnia 2020 r. poinformował o podjętych czynnościach tj. skorygowaniu świadectw jakości. Ponadto wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary administracyjnej.

W związku z ustaleniami kontroli Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 16 czerwca 2020 r., (sygnatura WPN.8361.45.2020) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji

administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych oraz przeglądania akt sprawy. Ponadto w ww. piśmie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi z 18 czerwca 2020 r. Strona przesłała informację iż paliwo stałe spełniało wymagania rozporządzenia w związku z powyższym wniósł prośbę o nieobciążanie go kosztami badań laboratoryjnymi oraz o odstąpienie od wymierzenia kary. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 25 czerwca 2020 r. wezwał Przedsiębiorcę do uzupełnienia informacji o wielkości obrotu paliw stałych za rok 2019 r. Przedsiębiorca w piśmie z 30 czerwca 2020 r. przedstawił wartość paliw stałych w 2019 roku.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 16 lipca 2020 r. wydał decyzję WPN.8361.45.2020 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązków o których mowa w art. 35 a pkt 9 lit. b ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.), tj. z uwagi na to, iż jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe - węgiel kamienny miał wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Pismem z 29 lipca 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej 30 lipca 2020 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Odwołujący podkreślił, że znalazł się w bardzo trudnej sytuacji finansowej spowodowaną pandemią, a w dalszym ciągu stan zatrudnienia utrzymuje na tym samym poziomie. Przedsiębiorca wniósł również prośbę w przypadku negatywnego rozpatrzenia prośby o rozłożenie kary pieniężnej na 36 miesięczne raty.

Przy piśmie z 7 sierpnia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy.

Pismem z 17 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Postanowieniem z 14 września Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył postępowanie administracyjne do 14 października 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe w świadectwie jakości paliwa stałego ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych

określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr WPN.8361.45.2020 z 6 marca 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego miał o masie 30,8 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego o masie 31,5 kg, pobrano w składzie opału (...), czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 003371 z 6 marca 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargó International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/98/8/2020 z 16 marca 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 6 marca 2020 r., węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki paliwa stałego 0196/20/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 4/06/03/2020 z 6 marca 2020 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na parametry:

- zawartość popiołu, którego wynik wyniósł 6,03% przy wymaganiach jakościowych max. 3,30%,
- zawartość siarki całkowitej, której wynik wyniósł 0,28% przy wymaganiach jakościowych 0,21%,
- wartość opałowa, której wynik wyniósł 23,526 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych min. 26,023 MJ/kg,
- zawartość nadziarna, którego wynik wyniósł 7,4% przy wymaganiach jakościowych max. 5,0%,
- zawartość wilgoci całkowitej, której wynik wyniósł 17,5% przy wymaganiach jakościowych max. 14,1%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0196/20/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3375/20/8147 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Sprawozdanie z badań

nr FM/98/8A/2020 z 19 marca 2020 r., dotyczące próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3375/20/8147 sporządzone przez Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na parametr:

- zawartość popiołu, którego wynik wyniósł 5,97% przy wymaganiach jakościowych max. 3,30%,
- zawartość siarki całkowitej, której wynik wyniósł 0,27% przy wymaganiach jakościowych 0,21%,
- wartość opałowa, której wynik wyniósł 23,551 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych min. 26,023 MJ/kg,
- zawartość nadziarna, którego wynik wyniósł 7,8% przy wymaganiach jakościowych max. 5,0%,
- zawartość wilgoci całkowitej, której wynik wyniósł 17,7% przy wymaganiach jakościowych max. 14,1%.

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 4/06/03/2020 z 6 marca 2020 r. wystawionym przez przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 4/06/03/2020 z 6 marca 2020 r. Tym samym wydane przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie. Fakt, iż Strona zatrudnia liczbę osób taką jak przed pandemią nie ma znaczenia dla sprawy. Należy wskazać, że organ dokonując ustalenia wysokości kary zgodnie z art. 35d ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest zobowiązany uwzględnić dwie przesłanki, tj. dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, co też organ I instancji uczynił. Przepis nie przewiduje uwzględnienia innych przesłanek typu sytuacja finansowa strony, czy poziom zatrudnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony również przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub

Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Potencjalni nabywcy byli informowani o lepszych parametrach paliwa stałego deklarowanych w świadectwie jakości, niż oferowane paliwo stałe faktycznie posiadało. Z powyższych względów w sytuacji, gdy w wymaganym prawem świadectwie jakości paliwa stałego wskazano parametry, które były niezgodne ze stanem faktycznym nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Mając powyższe na uwadze organ uznał, iż cel ustawowy nie został spełniony, bowiem nabywający nie uzyskał wiedzy dotyczącej faktycznych parametrów jakościowych nabywanego paliwa. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Kolejna przesłanka o której mowa w art. 189f §1 pkt 2 Kpa po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że również nie została spełniona, gdyż na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zastosowania art. 189f §2 Kpa powiązanego z art. 189f §3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, bowiem doręczenie nabywcom kopii poprawionych świadectw jakości paliw stałych po dokonanych zakupie nie spełni waloru informacyjnego jaki wynika z obowiązku wystawienia i przekazania ich uwierzytelnionych kopii w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla

których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Należy wskazać, że odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu Strona postępowania wskazuje na trudną sytuację ekonomiczną i prosi o rozłożenie na raty kary pieniężnej, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 189k § 1 Kpa wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, który nałożył karę administracyjną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć termin wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenia jej na raty,
- 3) umorzyć administracyjną karę pieniężną w całości lub w części,
- 4) umorzyć odsetki za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 29 lipca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 16 lipca 2020 r. wydanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr NBP O/O w Szczecinie:

02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), na wniosek strony, w

przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/